

kassationsproceduren i henhold til Konseilspræsidiets bekendtgørelse af 22. juli s.å. været fastlagt således, at det er rigsarkivaren, som træffer endelig afgørelse i alle kassations spørgsmål efter forhandling med den pågældende forvaltningsmyndighed. Rigsarkivarens beslutningsret med hensyn til kassationer er videreført i de nugældende bestemmelser om kassation af arkivalier.

Siden begyndelsen af 1960'erne er kassationsproblemer for statsinstitutionernes arkiver søgt løst på en mere effektiv og rationel måde end hidtil, idet udskillelse og kassation af på længere sigt overflødig materiale nu søges indbygget i institutionernes journalplaner. Rigsarkivet har i samarbejde med institutionerne udarbejdet sådanne journalplaner for en lang række administrative organer. På samme område og i forståelse med Rigsarkivet arbejder administrationsdepartementet, men begge institutioner har kun begrænsede midler til dette arbejde. I bekendtgørelsen om statsinstitutioners arkiver etc., § 8, er det nu fastsat, at institutionernes arkivsystemer, herunder journal- og arkivplaner, bør være således indrettet, at institutionerne selv kan foretage kassation af det materiale, der kan kasseres i henhold til rigsarkivarens godkendelse, og det er sammesteds fastsat, at nye journal- eller arkivplaner og ændringer i bestående skal forelægges rigsarkivaren til godkendelse, netop for at sikre, at planerne automatisk medfører dybtgående kassationer. På denne måde sikres først og fremmest, at der ikke på længere sigt arkiveres materiale, som er uden forskningsmæssig betydning. Ved løbende rådgivning af administrationen søger Rigsarkivet og landsarkiverne desuden at undgå, at overflødige mødeindkaldelser, referater, gennemslag, koncepter osv. forbliver i arkivalierne. Arbejdet med disse problemer varetages af sektionen for journalisering og kassation under rigsarkivarens umiddelbare ledelse. Blandt de senere års gennemførte kassationsplaner for forvaltningen kan fremhæves aftalerne mellem Danmarks Statistik og Rigsarkivet om løbende kassation af det meget omfattende tællingsmateriale i Danmarks Statistiks arkiver.

For at undgå unødvendig transport kassationsbehandler arkivvæsenet i dag arkivalierne, mens de endnu befinder sig i de institutioner, der har frembragt dem. Derfor modtager arkivvæsenet nu stort set kun arkivalier, som skal bevares. Yderligere kassation ville kræve en meget stor arbejdsindsats, som ikke ville stå mål med resultaterne.

Spørgsmål 4.

Ad § 21.3. Museer.

Der udbedes en redegørelse for, hvad de under de enkelte hovedkonti opførte poster „Producerede ydelser“ omfatter — dækker disse poster f.eks. fremstilling og forhandling af reproduktioner af museernes udstillede genstande?

Svar:

De under de enkelte museers konto 43 opførte vedtægter omfatter følgende:

Nationalmuseet: Indgangspenge, det vil sige entréindtægter for Frilandsmuseet, Brede-udstillingerne og ejendommene ude i landet, forlagsindtægter, det vil sige salg af bøger, vejledninger, postkort, billedark, grammofonplader m.v. (herunder også i beskedent omfang reproduktioner af museumsgenstande) samt betaling for konservering, der udføres efter rekvisition af menighedsråd eller andre rekvirenter.

Rosenborg: Varmebidrag fra tjenesteboliger.

Statens Museum for Kunst: Betaling fra provinsens kunstmuseer for konservering, salg af postkort, farveplancher, plakater og kataloger — alt med gengivelse af kunstværker — samt entréindtægter i forbindelse med enkelte særudstillinger.

Den Hirschsprungske Samling: Salg af museets postkort, kataloger og lysbilleder.

Ordrupgårdsamlingen: Salg af postkort, kataloger og fotos samt entréindtægter.

Tøjhusmuseet: Salg af egne publikationer, bøger, postkort, piecer, billedkataloger m.v. Endvidere afgifter i forbindelse med udlån af museumsgenstande samt erstatningsbeløb for udlånte, bortkomne genstande.